

[Udenrigsministeren.]

Side, paa det Tidspunkt ikke udformede, saa man fik ikke dengang Klarhed over disse Kravs virkelige Karakter. Da de tyske Forhandlere kun kunde blive nogle faa Dage i København og ønskede Adgang til Drøftelser med Myndighederne hjemme, før man gik videre, blev Forhandlingerne udsat. De genoptoges i Berlin nogle Dage før Jul. De danske Forhandlere mødte her med et Forslag, der omfattede de fleste af de Spørgsmaal, hvorom der skulde træffes Beslutning, og som var blevet aftalt i Mellemtiden. Dette Forslag angav i første Række den Ordning, man fra dansk Side tænkte sig med Hensyn til Udførselen af Landbrugsvarer og Omfanget af de mulige Modydelser. De tyske Forhandlere lagde imidlertid nu i Berlin Hovedvægten paa Devisekrav af saadan Art og saadan Omfang, at baade Nationalbanken og Regeringen maatte mene, at Antagelsen deraf var helt uførenelig med Danmarks økonomiske Interesser. Det viste sig derfor ugørligt i Løbet af de faa Dage før Jul at naa en Forstaaelse. Man maatte nøjes med at træffe en Aftale om, at Udførselen for Januar skulde have samme Omfang som i Januar Maaned i Fjor. Dette var i og for sig ikke noget ringe Omfang, men det var betydeligt mindre end det, der var skabt Forhaabninger om, og paa hvilket man i nogle Henseender havde indrettet sig. Denne Overgangstid voldte derfor betydelige Vanskeligheder og bidrog til at øge den Utaalmodighed, der var vokset frem af de store Forhaabninger, som efterhaanden var opstaaet, navnlig i Landbrugskredse og i Handelskredse.

De danske Forhandlere havde i Berlin staaet over for den Kendsgerning, at det var umuligt for Alvor at komme videre med Forhandlingerne om Overenskomstens andre Afsnit, før der var naaet Forstaaelse om Clearingen mellem de to Banker, Nationalbanken og Rigsbanken, og den deraf afhængige Balance mellem Indførsels- og Udførselsværdi. Forstaaelsen herom kunde kun tilstræbes ved en Forhandling mellem de to Banker. Derfor drøftedes dette Spørgsmaal i Januar, først i Berlin og derpaa midt i Maaneden i København, mellem Repræsentanter for de to Banker med Bistand for vort Vedkommende af Udenrigsministeriet.

Under disse Forhandlinger, baade i Berlin og i København, opretholdt man fra tysk Side Krav, som vi maatte anse for uantagelige. Jeg havde Lejlighed til at gøre Rede derfor i det udenrigspolitiske Nævn og i begge Rigsdagens Finansudvalg. Den 17. Januar skulde jeg rejse til det nye Raadmøde i Genève. Dagen før, altsaa den 16. Januar, begyndte Forhandlingerne om Bankspørgsmaalet at glide lidt, og ved en Sammenkomst, som Landbrugsrepræsentanter havde ønsket med os i Udenrigsministeriet om Spørgsmaal, der ikke vedrørte Tysklands-Overenskomsten, kunde vi sige dem, at der nu syntes at være en vis Mulighed for Forstaaelse. Det viste sig imidlertid i de følgende Dage, at det var svært nok alligevel at komme til Rette. Først Søndag den 26. Januar kom man ved en indgaaende Drøftelse af Tal og Fremgangsmaader mellem Nationalbankens Repræsentant, Direktør Jepsen, og den tyske Forhandlingsleder til et Forslag om Bankordningen, der syntes antageligt for begge Parter, men som endnu krævede Godkendelse her og i Berlin. Jeg kom hjem samme Aften, umiddelbart efter, at Resultatet var kommet i Sigte, og i de følgende Dage fandt der nu en Række Forhandlinger Sted med Erhvervsdelegationen og det udenrigspolitiske Nævn. Det gik nu saa hurtigt, at Overenskomsten var i Stand Torsdag den 30. Januar.

Den Utaalmodighed, hvormed disse Forhandlinger har været omgivet, har skabt det Indtryk, at de har været usædvanligt langvarige. Det er ikke Tilfældet. I Fjor sluttede de tilsvarende Forhandlinger ganske vist den 24. Januar, i Aar den 30. Januar; i Aar var Forhandlingerne imidlertid af langt større Omfang og allerede derfor meget vanskeligere end i Fjor, først og fremmest Clearingspørgsmaalet; dette Spørgsmaal tog i Aar Tiden og var svært at komme over, men voldte i Fjor ikke væsentlig Vanskelighed. Vi har mange Forhandlinger i disse Aar af mindre Rækkevidde, der kræver ikke mindre og tit mere Tid, end denne Forhandling har taget.

Den 2. Marts skal nu Forhandlingerne med England begynde. De vil blive indledet med en Række tekniske Drøftelser, og jeg tror, der er Grund til straks at gøre sig klart, at vi maa regne med, at de vil